

сили, тя ще има срещу себе си не една, а десет Полши. Пъкъ и отъ военно гледище, мисли възторжениятъ Погодинъ, славянитѣ сѫ несъмнено за предпочитане, като по-издръжливи. „Само турскитѣ славяни могатъ да дадатъ 200 и повече хиляди войска! Покажете имъ само прекрасната цель на тѣхното освобождение отъ не-посилното другоплеменно иго, подъ което пъшкатъ 400 години, умѣйте да ржководите тѣхнитѣ живи, възторжени, могъщи сили, и ще видите какви чудеса ще направятъ“. И графъ Паскевичъ Еревански подава записка до императора въ подобенъ смисълъ, като препоръчва на 24 мартъ 1853 г. образуването отъ християнскитѣ племена въ Турция на роти, които да се причислятъ къмъ рускитѣ полкове. Дори ако у българитѣ предаността къмъ Русия бѫде угаснала, понеже Русия ги е оставяла следъ всѣка война на Балканитѣ като жертва на турцитѣ, тѣ пакъ ще се биятъ, движени отъ омраза къмъ потисницитѣ си друговѣрци. Достигне ли опълчението отъ мѣстнитѣ християнски племена до 30 хиляди щика, то ще представя истинска опасностъ за Турция. Къмъ септемврий 1853 г. и Паскевичъ и самъ императорът иматъ мисълъта да се предизвика въоръжено народно възстание отъ страна на българитѣ и другитѣ християни въ Турция, но това трѣбвало да стане едва къмъ 1855 г. Тогава възстанието за независимостъ могло да приеме най-общирни размѣри, но безъ рускитѣ войски да вървятъ напредъ и като оставятъ да се биятъ възстаницитѣ съ турцитѣ така, щото рускитѣ войски да бѫдатъ само резервъ...

Тѣй или иначе, къмъ края на 1853 г. решението да се образува отъ българитѣ единъ доброволчески отредъ подъ специална руска команда е взето. И Селимински, който е посветенъ отблизу въ организуването и дейността на този отредъ, ни дава въ два свои обстойни доклада, писани току следъ завѣршката на злополучната война, твърде ценни и добросъвестни съобщения по това.

2. БЪЛГАРСКА ДОБРОВОЛЧЕСКА КОМАНДА ОТЪ 1854—56 г. — Въ първия си мемоаръ, озаглавенъ „Събираше на български доброволци за руско-турската война отъ 1853—1856 г.“, Селимински привежда най-напредъ една отъ просбитѣ, отправени на 17 августъ 1853 г. до